25/05/2023

Πανηγύρισε ο Ιερός Ναός της Αναλήψεως του Κυρίου στη Βέροια – Χειροθεσία Πνευματικού

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Ο Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε τον θείο λόγο στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό Αναλήψεως του Κυρίου και Αγίου Νεκταρίου Βεροίας. “Η Αγία μας Εκκλησία εορτάζει και πανηγυρίζει χαρμόσυ-να το γεγονός της Αναλήψεως του Χρι-στού, διότι αυτή αποτελεί εχέγ-γυο για τη δόξα την οποία θα μπο-ρέσουμε να απολαύσουμε και εμείς στη βασι-λεία του Θεού”, είπε μεταξύ άλλων στο κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος.

Στο τέλος της Θείας Λειτουργίας ο Σεβασμιώτατος κ. Παντελεήμων χειροθέτησε Πνευματικό τον προϊστάμενο του Ιερού Ναού Αρχιμ. Μητροφάνη Τουτζιαράκη, ο οποίος κατόπιν αδείας και ευλογίας του Ποιμενάρχου διακονούσε από ετών το

μυστήριο της Ιεράς Εξομολογήσεως, ενώ παράλληλα τον συνεχάρη για το σπουδαίο έργο που επιτελεί στην ενορία συγκεντρώνοντας πλήθος νέων παιδιών.

Η ομιλία του Μητροπολίτη Βεροίας

Ο Σεβασμιώτατος κ. Παντελεήμων στην ομιλία του ανέφερε μεταξύ άλλων:

«Την υπέρ ημών πληρώσας οικο-νομίαν και τα επί γης ενώσας τοις ουρανίοις, ανελήφθης εν δόξη, Χριστέ ο Θεός ημών».

Πριν από σαράντα περίπου ημέρες ακούσαμε τον Χριστό να λέγει προς κατά την αρχιερατική του προσευ-χη τον Θεό-Πατέρα του: «εγώ σε εδόξασα επί της γης, το έργον ετε-λείωσα ο δέδωκάς μοι ίνα ποιήσω· και νυν δόξασόν με συ, Πάτερ, παρά σεαυτώ τη δόξη η είχον προ του τον κόσμον είναι παρά σοι».

Με τους λόγους αυτούς ο Χριστός βεβαιώνει τον Θεό-Πατέρα του ότι ολοκλήρωσε το έργο που του ανέ-θεσε και τον δόξασε επί της γης. Το έργο αυτό, όπως λέγει ο Χριστός σε άλλο σημείο της προσευχής του, ήταν να γνωρίσει τον Θεό στους ανθρώπους, να μας δείξει τον δρο-μο προς τον ουρανό, να μας απο-καλύψει τον Θεό--πατέρα που χα-σα-με με την παρακοή μας και ξε-χάσαμε μέσα στην τύρβη της καθη-μερινότητος και της αμαρτίας, να μας απο-καταστήσει εκεί από όπου εκπέ-σαμε και να μας χαρίσει και πάλι την υιοθεσία.

Και εάν τα δικά μας καλά έργα δοξάζουν τον Θεό κατά τον λόγο του Κυρίου, αυτό ισχύει κατά μεί-ζονα λόγο για το έργο το οποίο επι-τέλεσε ο Χριστός στη γη για τη σω-τηρία των ανθρώπων, κενώνο-ντας τον εαυτό του και «γενόμενος υπή-κοος μέχρι θανάτου, θανάτου δε Σταυρού» στον Πατέρα του.

Ο Χριστός όμως ζητά και κάτι από τον Θεό-Πατέρα του. Ζητά να τον δοξάσει με τη δόξα που είχε ανέ-καθεν κοντά του. Και δεν το ζητά για άλλο λόγο παρά μόνο για να δώσει στους μαθητές του και σε όλο τον κόσμο μία ακόμη απόδειξη της Θεότητός του και συγχρόνως να τους δείξει ποια δόξα αναμένει και τους ανθρώπους που θα τον πιστεύσουν και θα τον ακολουθή-σουν.

Αυτή τη δόξα που ζήτησε ο Χρι-στος από τον Θεό πριν από τη Σταύ-ρωσή του λαμβάνει σήμερα, καθώς δεν ανέρχεται στους ουρανούς τα-πει-να και χωρίς να τον αντιληφθεί κανείς, όπως συνέβη κατά τη γεν-νη-ση του, αλλά ανέρχεται εν δόξη.

Επιστρέφει στον ουρανό μέσα στη θεία του δόξα ενώπιον των μαθη-των του, οι οποίοι παρίστανται για να είναι αυτόπτες μάρτυρες του θαυμαστού αυτού γεγονότος και της δόξης που απολαμβάνει ο Χρι-στος ως Υιός του Θεού και συγ-χρόνως ως Σωτήρας του κόσμου και των ανθρώπων.

Επιστρέφει στον Θεό-Πατέρα από τον οποίο εξήλθε και κατήλθε στη γη με την ανθρώπινη σαρ-κα που έλαβε από την Παναγία Μη-τέρα του, όχι όμως φθαρτή όπως την έλαβε, αλλά αναστη-μένη, όπως την μεταποίησε προς χα-ρη της δικής μας σωτηρίας.

Επι-στρέφει στον Θεό δείχνοντας στους αποστόλους και δι᾽ αυτών σε όλους όσους θα πιστεύσουν σ᾽ αυ-τον, ποιος είναι ο δρόμος της επι-στροφής στον Θεό και ποιος είναι ο τρόπος.

Η θεωθείσα στο πρόσωπο του Θεανθρώπου ανθρώπινη σάρκα ανε-βαίνει και αυτή στον ουρανό και παραμένει εκεί εκ δεξιών του Πατρός, δείχνοντας την αξία του ανθρωπίνου σώματος και διδά-σκο-ν-τας την εν σώματι ανάστασή μας κατά την ημέρα της δευτέρας και ενδόξου παρουσίας του Κυ-ρίου.

Και αυτό κάνει τη δόξα του Χρι-στού ακόμη μεγαλύτερη, αλλά και ακόμη πιο σημαντική για εμάς τους χοικούς ανθρώπους. Διότι θα μπο-ρούσε ο Χριστός να επιστρέψει στον ουρανό και να δοξασθεί μόνο ως Θεός, αλλά ο Χριστός, που έγινε άνθρωπος για τη σωτηρία μας δια-τηρεί και κατά την ανάληψή του τη θεανθρώπινη φύση του, δείχνο-ντας μας ότι με την ενανθρώπησή του δεν απάλλαξε απλώς την αν-θρώπινη φύση από την αμαρτία αλ-λα την απεκατέστησε στην τιμή και τη δόξα, την οποία στερήθηκε εξαιτίας της παρακοής και της απομακρύνσεως των ανθρώπων από τον Θεό.

Έτσι η εν δόξη ανάληψη του Κυρίου μας στον ουρανό μαζί με το αναστημένο θεανθρώπινο σώμα του αποτελεί και την επισφράγιση από τον Θεό του έργου που ολοκλήρωσε ο Υιός του.

Γι᾽ αυτό και η Αγία μας Εκκλησία εορτάζει και πανηγυρίζει χαρμόσυ-να το γεγονός της Αναλήψεως του Χρι-στού, διότι αυτή αποτελεί εχέγ-γυο για τη δόξα την οποία θα μπο-ρέσουμε να απολαύσουμε και εμείς στη βασι-λεία του Θεού, εφόσον βέβαια αγωνιζόμεθα και προσπα-θούμε εδώ στη γη να βαδίζουμε τον δρόμο τον οποίο μας

υπέδειξε ο Χριστός με τη διδασκαλία και τις εντολές του, εφόσον αγωνιζόμεθα και εμείς να «τελειώσουμε» με τη χάρη του το έργο του Θεού κατά την επίγεια ζωή μας, που δεν είναι άλλο από τη σωτηρία μας, ώστε να αξιωθούμε και εμείς να συναντή-σουμε τον εν δόξη αναληφθέντα Κύριο και Θεό μας στον ουρανό, όταν και εμείς θα ανέλθουμε εκεί.